

R a p p o r t

110478

til herr politimesteren i Ringerike
avgitt av etterforskningsbetjent Paal Tufte.

Ang. Eggedalsrassiaen.

Avhørt på Eggedal Borgerstue den 23. nov. 1945, som vitne:

Helge M e d a l e n, 53 år, gårdbruker, bopel Medalen, Eggedal, gjort kjent med saka og vitneansvaret, villig til å forklare seg og forklarte:

Den 24. april i år ved 5. tia om morgenen kom Thorleif Dokkeberg med melding til Medalen at det var hird i Eggedal og at det var arrestert noen i Besserud, Kirkebygda. Min brorsøn Lars Medalen sprang da med melding inn til Haglebu om dette. Ved 11 - 12 tiden kom landpostbud Lars Kjeernås og han fortalte at det var endel hird på vei oppover og de var like etter ham. Thorleif Dokkeberg stod da på farten å skulle ned å speide, men like etter kom det en patrulje fra Haglebu og disse lånte sykler hjemme og syklet nedover. Patruljen som bestod av en av brdr. Langum, Dekknavn "Arne", min sønn Harald Medalen, dekknavn Finn Lippestad og Gunnar Mølstad dekkn. "Nikken" samt Gunnar Bakke, dekkn. "Snorre". Patruljen kom så tilbake og sa det var best vi drog tilskogs da det muligens kom til å bli skyting. Vi stakk av og en av patr. gikk tilb. mot Haglebu og møtte den troppen som var på marsj ned fra Haglebu. Resten av patr. lå på Medalskleiva og så på husundersøkelsen. Såvidt jeg kan huske var det 5 eller 6 karer av hirden som deltok der.. Disse karene tok med seg vel en pakke med dynamitt, perler og krutt, en sykkel, en gammel akkumulator og hadde rotet gjennom all ting. De hadde drukket opp et par liter fløte, tatt med noe smør og annen mat. Mens disse karene holdt på kom min datter hjem fra skolen. Hun er 10 år gammel. Karene hadde spurt henne om forskjellige ting, men hun hadde svart at hun ikke hadde greie på noen ting. Bevopningen til disse karene var maskinpistol og alm. pistol. De var der ca. 3 timer. Da vi så karene gikk ned igjen reiste vi hjem.

Min brorsønn Lars Medalen og jeg skulle holde vakt og i tilfelle det kom noen sene melding til Haglebu. Det hendte ikke noe hele dagen, og heller ikke noe om natta. Om natta lå vi like ovenfor gården til ved 5.30 tiden. Det ble ordnet slik at det skulle komme melding til oss hvis det hendte noe ned i dalen. Men det var alt i opp-

II

løsning så vi fikk ikke noen melding. Hele onsdag gikk og natt til torsdag. Denne natta satt Lars M. og jeg og holdt utkikk. Ved 5. tia om morgenen tenkte vi at når det ikke var kommet noen da så var vi sikre. Lars ville legge seg til å sove og jeg gikk inn til meg og spiste. Da jeg hadde spist og sto ved skapet og tente pipa fikk jeg se noe bort i vegen. Det kunne vel ha vært ca. 20 mann jeg så der. Jeg sprang som jeg stod og gikk bort i nabohuset til Lars. Han hadde ikke lakt seg enda men hadde tatt av seg på overkroppen og sto og vasket seg. Han grep klærne sine og sprang ut. Fienden, jeg vet ikke om det var tyskere eller norske holdt da på å omringe gården. Av måten de gikk fram påer det er plagt at det var heimefrontkarene de var ute etter og ikke våpen eller slipp. Etter vegen oppover mot gården marsjerte avdelingen med spiss, og det ble sendt ut sidepatruljer for å omringe gården. Vi sprang opp bakken ovenfor gården, og hadde dekning til vi kom nesten på toppen. Her er det et lite stykke som vi måtte passere uten dekning. Da vi passerte her så jeg 4 mann nede på gården som sprang bort til et gjerde og tok anlegg der for å skyte. Vi hadde da bare noen få meter før vi var i dekning og vi langet ut det beste vi kunne og kom over bakketoppen. Fienden var ca. 100 m. fra gården da vi stakk av. Lars M. løp så med melding til Haglebu og jeg skulle varsle folk som lå på hjemmesotrene. Jeg fikk fatt i 3 karer - Harald Rygh, Harald Berntzon, og Nils Medalen. Vi søkte da opp på Rotvassbråtåsen, hvorfra vi hadde god utsikt til Berntsens hjem - Plassen. Det ble her gått frem på samme måte som ved Medalen, men her krøp fienden fram til de var på stormavstand og så stormet de fram. Det sto en stige opp til taket og et par mann sprang med engang opp på taket. Det ble satt vakter tett i tett rundt huset. Berntsens kone og noen damer fra Drammen var hjemme der. Det ble foretatt husundersøkelse. Berntsens radio fant de i skogen like ved. Den tok de med til Medalen og brukte den der så lenge de var der oppe og da de reiste slo de den i stykker. Hos Berntsen stjal de også en hel del av gangtøy, sengeklær e.t.c.

Marsjen videre til Rotvassbråten foregikk i samme tempo. Spissen gav seg god tid og hovedstyrken måtte vente. Da Styrkene kom nedover Rotvassbråten, ble en patrulje på 30 menn sendt dit opp. Jeg gikk bort i en revne i åsen for å kunne betrakte karene vel under "erobr" Rotvassbråten. Jeg lå ca. 60. m. fra husene. Først ble beboelseshuset stormet, og dørene ble knust selv om de ikke var låst. Da så dette v trålet igjennom, kom turen til uthusene. Hvis de ikke fikk opp døren med engang, så var det å finne noe så de kunne slå slått den i stykker

Den som ledet avdelinga på Rotvasbåten var iført litt lysere uniform enn de andre og hadde ikke annet enn pistol til bevegning. Han hadde også kikkert, som han brukte flittig. Det var såvidt jeg kunde se en kikkert til et øye og til å trekke ut. Jeg kunne ikke høre ut de eller hva de snakket.

Da denne patruljen forlot R. trakk jeg meg opp åsen igjen og traff igjen de tre før nevnte karer. Jeg sendte da Ry med melding til Haglebu om at fienden var på veg dit og hvor langt de var kommet. Vi andre la oss da på en ås opp mot Buin for å få talt h mange det var. Vi talte til 97 mann. Fra det sted hvor vi lå hadde god utsikt over vegen i ca. 1 km. lengde. Frammarsjen gikk med aller største forsiktighet. Hovedstyrken holdt seg hele tida på vegen og de gjorde holdt når spissen ikke kom fornok fram. Førpatruljen gikk med forsiktig. Enkelte steder nesten krøp de fram. F.eks. ved svinger og bakkekammer. Omtront halvparten av denne styrke ringet inn Buin og de en fortsatte fram til Haglebu i samme langsomme tempo. Vi lå så nær Buin at vi kunne høre bråk og larm da de brøt seg inn i de forskjellige husene der. Jeg sendte nå Nils Medalen med melding om hvordan stillingene var nå.

Stemperudgjengen forklarte i l.r. i Drammen at de ikke ante at de var ute etter heimefrontkarer, men etter den måten de gikk fram på er det opplagt at det ikke var etter våpen og slipp de gikk.

Fru Berntsen i Plassen kan gi opplysninger om onde karer som var der..

Da jeg kom hjem etter 11 dagers forløp så det ut som grisehus hjemme. Det hadde vært stygt vær, så det var søle over alle gulv. Alle mine sønners og mine klær var stjålet. Min kones og datters klær var også for det meste borte. Kopper, tallerkner og spisebestikk. All mat og endel høns var også stjålet. Allt snakkerverktøy, rørleggerverktøy, smedredskap var òg borte. Seperatoren var skrudd løs, så det var nekmeningen at den også skulle tas. Selene til hesten, et par tommer og en ny bogring var også borte.

Oppløst og ferdig.